

АРТЪР КЛАРК ВЪЗПРОИЗВЕЖДАНЕ

Превод от английски: Венелин Мечков, 1998

chitanka.info

Невероятно е, че успях да забравя толкова бързо толкова много неща. Използувах тялото си четиридесет години и вярвах, че го познавам. Въпреки това, то вече започна да се изпарява като сън.

Ръце и крака, къде сте? Какво вършехте за мен, когато ми принадлежахте? Изпратих сигнали, опитвайки се да командувам крайниците, които смътно си спомням. Не се случва нищо. Все едно, че крещя във вакуум.

Крещя. Да, опитвам се да крещя. Може би те ме чуват, но аз не чувам самия себе си. Над мен се спусна тишина и вече не мога да си представя звуците. В ума ми има дума, наречена „музика“. Какво ли означава?

(Мракът пред мен е изпълнен с думи, които очакват да ги разпозная. Една по една обаче ме напускат, изпълнени с разочарование).

Здрасти. Значи, завърнахте се. Стъпвате с внимателни и меки стъпки по разума ми. Усещам присъствието ви, но никога не мога да забележа идването ви.

Усещам, че сте приятелски разположени към мен и съм ви благодарен за това, което направихте. Кой сте вие, обаче? Разбира се, знам, че не сте човешки същества. В момента, когато полето се разпадна, човешката наука не бе в състояние да ме спаси. Както виждате, започвам да проявявам любопитство. Това е добър симптом, нали? След като болката най-сетне затихна, вече съм отново в състояние да мисля.

Да, готов съм. Ще ви кажа всичко, което пожелаете да узнаете. Това е най-малкото, което мога да направя за вас.

Името ми е Уилям Винсът Нойберг. Старши пилот съм от галактическата изследователска служба. Роден съм в Порт Лоуъл, Марс, на 21 август 2095 година. Съпругата ми Джанита и трите ми деца живеят на Ганимед. Аз съм и писател. Писал съм доста неща за моите пътешествия. „Отвъд Ганимед“ се радва на доста голяма известност...

Какво се случи? Вероятно знаете толкова, колкото и аз. Току-що бях материализирал кораба си и преминавах към фазова скорост, когато се включи сигналната инсталация. Не ми остана време дори да помръдна, да направя каквото и да е. Спомням си, че стените на кабината започнаха да сияят, и че настъпи горещина, ужасна горещина.

Това е всичко. Взривът навярно ме е изхвърлил в пространството. Как обаче съм могъл да оцелея? Как е могъл някой въобще да ме открие навреме?

Кажете ми какво е останало от моето тяло. Защо не мога да почувствувам ръцете и краката си? Не крийте истината от мен. Не се боя от нея. Ако имате възможност да ме закарате у дома, биотехниците ще ми дадат нови крайници. Та и сега дясната ми ръка не е тази, с която се родих.

Защо не ми отговаряте? Въпросът ми е съвсем лесен. Какво трябва да означава, че не знаете как изглеждам? Все трябва да сте спасили нещо.

Главата?

Тогава, мозъкът?

Даже и... О, не!

Извинявайте. Дълго време ли бях в безсъзнание?

Почакайте да се успокоя (Много забавно!) Така. Аз съм старши пилот първи клас Винсът Уилиям Фрибург. Роден съм в Порт Лайът, Марс, на 21 август 1895 година. Имам едно... не, две деца.

Моля ви, повторете още веднъж думите си, по-бавно. По време на обучението си бях подготвен за всякакви обстоятелства. Ще се справя. Говорете обаче бавно.

Е, нещата можеха да бъдат и по-лоши. Всъщност, не съм умрял. Знам кой съм. Дори мисля, че знам какво съм.

Аз съм запис. Запис, поставен в някакво фантастично възпроизвеждащо устройство. Когато корабът ми се превърна в плазма, вие очевидно сте успели да запишете психиката ми, душата ми. Макар и да не мога да си представя как сте го направили, то ми се вижда убедително. В края на краищата, един първобитен човек никога не би разбрал как записваме симфония...

Всичките ми спомени сега са запечатани върху някаква лента или кристал. Така, както някога са били отбелязани върху моя вече изпарил се мозък. И не само спомените ми. Зарегистрирана е самата ми личност. Записан съм самият аз — Винс Уилбърг, пилот втори клас.

И какво ще стане по-нататък?

Моля ви се, повторете. Не ви разбрах.

Чудесно! Наистина ли сте в състояние да го направите?

За това нещо си имаше специална дума. Ще се опитам да се сетя коя беше.

Преустройство. Не. Не е съвсем същата.

Преустройство, преустройство...

Прераждане!

Да, сега разбирам. Трябва да ви изложя основната схема, дизайна. Следете мислите ми внимателно. Започвам отгоре надолу.

Първо — главата. Има овална форма. Горната част е покрита с коса. Моята беше... синя.

Очите. Много са важни. Виждали ли сте животни с очи? Добре, така е по-лесно. Можете ли да ми покажете някои? Да, тези ще свършат работа.

А сега — устата. Сигурно съм я гледал безброй пъти, докато се бръснех, а пък сега...

Не толкова кръгла. По-тясна.

О, не, не. Не така. Разположена е хоризонтално върху лицето.

Така, да видим. Между устата и очите имаше още нещо.

Колко съм глупав. Никога няма да стана кадет, ако не мога да си спомням даже и такива работи.

Разбира се — носът! Малко по-дълъг, ако не се лъжа.

Има и още нещо, което май съм забравил. Тази глава изглежда малко недовършена. Това не съм аз, Били Винсбург, най-умното момче в блока.

Обаче това не е името ми. Та аз не съм момче. Аз съм старши пилот от космическата служба, с двадесетгодишен стаж и се опитвам да възстановя тялото си. Защо не мога да концентрирам мислите си? Помогнете ми, моля ви се!

Това чудовищно нещо? Така ли съм ви описал външността си? Изтрийте го. Трябва да започнем отначало.

Така. Главата. Има съвършено сферична форма и отгоре ѝ има шапка.

Много е трудно. Започнете от другаде. А, сетих се...

Бедрената кост е свързана с челюстната кост. Челюстната кост е свързана с бедрената кост. Бедрената кост е свързана с челюстната кост. Челюстната кост...

Всичко избледня. Много е късно. Нещо не е наред с възпроизвеждането. Благодаря ви за опита. Името ми е... Името ми е...

Мамо, къде си?

Мамо!

Мааа...

Декември 1963 година

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.